

Detsember
2008

Nr. 5 (16)



Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

MIS ON HEADUS?

Aasta hakkab lõppema ja nagu varemgi on TV3 tunnustanud Eestis headusest pakatavaid inimesi. Enamus autasusid on läinud elupäästjatele. Kuid mis on see, mis teeb nendest inimestest heategija ja paneb neid kiirelt tegutsema? Kas on see headus? Kas tõesti tuleb autasustada ning tunnustada heategijaid, sest neid on meie seas vähe?

Alati ei pea riskima oma elu või tervisega, et teha heategu. Mõnikord ei aidata inimesi abivalmidusest, vaid selleks, et ennast teiste seast nähtavale tuua. Kuid alati ei pea heategu olema midagi väga suurt, piisab ka abistavast käest või heast sõnast, et kellegi tuju tõsta või kellelegi head meelt valmistada.

Tegelikult on headust kõigi inimeste südames - mõnes vähem, mõnes rohkem. Mõni kasutab seda vaid enda heaolu nimel, teine aga selleks, et tema ümber olevatel inimestel oleks hea. Tegelikult tunneb igaüks meist end hästi, kui on midagi head korda saatnud, näiteks mõnele vanurile bussis istekohta pakkunud või lihtsalt kummipaberi tänavalt/koolitreppilt üles korjanud. Inimestele, kes tõesti usuvad ütlust „mida teed teistele, tuleb sulle endale mitmekordselt tagasi“, see ka mõjub.

Mida arvavad meie kooli õpilased headusest?

„Headus on sama suhteline mõiste kui õnn. Sellele pole võimalik n.ö sõnaraamatusetlust anda.“

„Headus on kergelt öeldes midagi head. See on asi, mida ei saa sundida ega teeselda. Headus on miski, mis peab ise tekkima, sest ainult sel juhul on ta siiras ja tõeline.“

„Headus on see, mis tuleb inimese sügavalt seestpoolt. Südamest. Seda tunnet saab väljendada erinevalt, tehes midagi head kellelegi, aidates kedagi või vahel lihtsalt paotades paar head sõna.“

„Iga päev, iga tund ja iga minut teevad mu lähedased mulle heateo sellega, et nad on olemas.“

„Minule on tehtud heategu, kui mul on ühes aines 5, 4, 5, 4 ja mulle pannakse viis, siis see on minu jaoks heategu.“

„Ma arvan, et olen hea inimene, vähemalt ma proovin olla, aga kui keegi mulle ikka *käru paneb*, siis ma eriti hea tema vastu pole, kuna pole põhjust olla.“

„Kui keegi näiteks kõnnib ringi, siis ta teeb oma lihastele head. See tähendab, et ma olen väga palju head näinud.“

„Üks heategu tuhandest tähendab väga palju, heategusid ei pea tegema ainult jõulude ajal. Tee Sinagi üks väike heategu, aidates endast nõrgemaid. Tehes head, muudad maailma killukese võrra paremaks.“

„Ühiskond on täpselt selline, nagu me teda voolime. Ühiskond on justkui plastiliin, mida inimesed voolivad. Teatavasti saab plastiliini ümber *korraldada*, seega ka ühiskonda.“

Nagu näha, ei ole sellel sõnal või mõistel „headus“ kindlat vastet, aga on hea teada, et enamusele meist tähendab see midagi suurt ja tähtsat.

HEILI ANNI, KARMEN KEEDUS,
10.b klass

JÕULUKONTSERT



Selleaastane jõulukontsert toimus Peetri kirikus 11. detsembril. Esinesid mudilaskoor, poistekoor, lastekoor ja segakoor. Oli kaunis õhtu ilusa muusikaga ja tekkis tunne, et jõulud on tõesti lähenemas.

JÕULUD

Jõulupäeva on rõõmus aeg, kus inimesed teevad üksteisele kingitusi ja perekonnad on koos. Jõulude ajal on rõõmsad nii lapsed kui ka täiskasvanud inimesed. Kingituste saamine on alati hea ja jõulude juurde kuulub ka jõuluvana, kes kõigile kingitusi toob. Jõuluvana on jõulude sümbol.

Jõulude ajal mõeldakse välja palju jõuluteemalisi luuletusi, kuna jõulusalmide lugemine kingi saamiseks on traditsioon, mis on säilinud väga paljudes peredes. Minagi otsin kuskilt mõne luuletuse või mõtlen selle ise välja.

Jõulud on kaunis aeg, mil nii inimeste majad, kuused kui ka linnad on kaunistatud imeliselt ilusate jõulukaunistustega.

Jõulud on üks imeline aeg, mis jääb kestma. See traditsioon ei kao kuskile ja seda peetakse jätkuvalt detsembrikuu lõpus. Valged jõulud tähendavad tulevast õnne ja rõõmu, kuid samal ajal mustad jõulud, kui maapinda ei kata lumi nendel kahel päeval, tähendab õnnetust. Pole kindel, kas need ennustused ka paika peavad, kuid jõulud on rõõmsad igal ajal. Tegelikkuses see lumi on lihtsalt üks jõulude sümbol, kuid ega selle puudumine siis midagi muutma pea.

Häid jõule!

ANDREAS MARFELDT KÕRE,
10.a klass

TUISUNE KOOLIPÄEV

*Kui õues tuiskab terve öö,
on hommikuks hang ukse taga
ja ära jääb siis koolitöö,
sa terve päeva söö ja maga.*

*Ka selle maja ees on hang,
kus elab sinu õpetaja
ja temast saanud lumevang
ning õppida sul pole vaja.*

*Mis sest, et uks on tuisand kinni,
saad sina välja ka ju aknast.
Võid õues teha suusatrenni
või lihtsalt nauti lund ja pakast.*

*Oh, kuidas meeldib mulle lumi
ja see, et sajab kogu aeg.
Koo suure lumega nüüd tuli
meile viies koolivahe-aeg.*

MATIS-SILVER SILLAVEE,
6.a klass

ÕPILANE *VERSUS* ÕPETAJA

Vestlevad Liisa Ringo ja Gerda Peda

GP: Miks hakkasite õpetajaks? Kes kutsus Teid selle töö juurde?

LR: Ma tahtsin teha tööd, millel oleks minu jaoks mõte, mis pakuks väljakutset, sisaldaks endas inimestega suhtlemist ning millest ma tunneksin, et on kasu. Mu kahtlus, et õpetaja töö võiks selline olla, on õnneks siia maani rohkelt tõestust saanud.

GP: Olete ka õppinud välismaal ülikoolis. Mis on selle ülikooli nimi ning kuidas suhtutakse seal õppimisse võrreldes meie ülikoolidega? Kas õppimine on seal *in* või pigem on üliõpilastel arusaam, et õppimine on nohiku-te?

LR: Õppisin Ameerika Ühendriikides Princetoni Ülikoolis. Kuna antud kool on juba kümme-kond aastat jaganud Harvardi Ülikooliga USA parimat bakalaureuseõpet pakkuva haridus-asutuse tiitlit, siis õppimisest ei saa seal üle ega ümber. Mõnel veerandil oli tavaline lugeda tuhat-kond lehekülge nädalas erinevat erialast kirjandust. Õpilased Princetoni ülikoolis olid tõesti motiveeritud ennast arendama nii akadeemiliselt kui ka kunstide, ühiskondlikult kasuliku töö ja spordi poole pealt ning selleks kõigeks olid ka ülihead materiaalsed võimalused. Õppimine oli seal *in*, sest õpilased andsid endale aru sellest, kuidas nende teadmised ja oskused on otseselt seotud sellega, milliseid valikuid saavad nad teha pärast ülikooli.

GP: Mis paneb ühte õpilast õpetajat kuulama - kas olete selle tõe teada saanud?

LR: Veel ei julgeks sellele küsimusele vastata.

GP: Mida toredat on Teile oma kooliajast meelde jäänud? Ehk mõned toredad üritused koolikaaslastega või mingid ootamatud sündmused?

LR: Põhikooliajast meenub mulle minu enda

inglise keele õpetaja, kes on mulle tõeliseks eeskujuks. Keskkooli kõige värvikamad aastad olid 11. ja 12. klass, mille veetsin Itaalias rahvusvahelises keskkoolis n.ö tõelises rahvaste paabelis. Seal õppisin iga päev maailma eri kultuuride, rahvaste ja usundite kohta midagi otse nende eripärasuste kandjailt.

GP: Tean, et õpetajatel on suhteliselt vähe vaba aega. Aga kui seda jääb, siis millega Te selle sisustate? Kas lihtsa kodus istumise ja kuuma teega või pigem lähete kuhugi välja? On teil äkki mingeid kindlaid kohti, kus Teile meeldib käia vabal ajal?

LR: Kõige rohkem meeldib mulle häid sõpru oma kodus vastu võtta kas õhtusöögiks, tee joomiseks ja koogi söömiseks või filmiõhtuks. Tallinnas läheme sõpradega tavaliselt Maailma, sest seal on väga hubane. Minu lemmiksöögikoht Tartus on aga Tsink Plek Pang, sest olen suur Aasia toitude sõber. Skype'i vahendusel veedan osa oma vabast ajast suheldes oma keskkooli- ja ülikooliaegsete sõpradega üle maailma ning koolitööga mitteühivatud hetki sisustab ka minu huvi kokanduse, idamaade filosoofia ja ökoloogilise elustiili vastu (uurin ja praktiseerin). Kuid tõi ta on, olen väga õnnelik ka lihtsalt kuuma teega kamina ees istudes.

LR: Kas teed sel aastal mõne "uueaastalubaduse" ja kui see pole saladus, siis millise?

GP: Kas just uueaastalubaduse, kuid kindlasti on asju, mida tahaksin enda päevaplaanis muuta. Kas või see, et üritan uuel aastal rohkem endale vaba aega hankida. Puhkus on ju meile kõigile alati vajalik, et mitte ennast üle koormata.

LR: Millega tegeled sina oma vabal ajal?

GP: Oeh, vaba aega jääb kooli ja muusikakooli kõrvalt vähe. On palju tegemist nii igasuguste esinemiste kui ka muude tegemistega. Vaba aeg

kulub üldjuhul väga kiiresti ära - lihtsalt polegi seda eriti palju. Ja kui on, siis eelistan kodus olla ja sooja teed juua või siis kuskil vaikes kohvikus sõpradega aega veeta.

LR: Millega tegeletakse sinu arvates koolis (kas ainetundides või neist väljaspool) liiga vähe, millega liiga palju?

GP: Palju, palju kulutatakse tunnis aega mingite muude teemade arutamiseks ning õpilaste korralekutsumiseks. Õpilane võiks ise saada aru, kuidas ta peab tunnis käituma, ja õpetaja ei peaks seda tegema. Rohkem võiks õpilasi suunata huvitegevuse poole. Väga paljud noored inimesed kulutavad enda vaba aega kurjalt ära, kasutades seda lolluste tegemiseks või lihtsalt *hängimiseks*. Arvan, et igal noorel peaks olema mingi kindel hobi, mida ta tõsiselt harrastab, sest see aitab ka lihtsamalt otsuseid teha tulevikuplaanide suhtes.

LR: Mis paneb siis õpilasi õpetajat kuulama?

GP: Kindlat nippi pole, mis paneb õpilasi õpetajat kuulama. Kuid õpetaja kindel järjepidevus ja tundide huvitavaks muutmine on see, mida enamus õpilasi lihtsalt tähele paneb - seda ei saa lihtsalt mitte tähele panna. Õpetaja juures on tähtis see, et ta jääks igas olukorras enesekindlaks ega läheks õpilaste n.ö proovilepanekuga kaasa. Osad õpetajad oskavad lihtsalt tunnid nii põnevaks ja lõbusaks teha, kuid samas õpitakse nendes tundi-des üldjuhul kõige rohkem.

LR: Mida ootad jõuluajalt (või jõuluvanalt)?

GP: Jõuluvana - kas teda üldse on olemas? Ausalt öeldes ei oota ma midagi erilist, tähtis on see, et keegi peaks mind meele. Nagu ka vana-sõna ütleb: "Kingitud hobuse suhu ei vaadata." Ka mina arvan seda. Jõulu-aeg on rahuaeg. Tülitsemist võiks vähem olla ja inimesed võiksid jõuluajal rohkem rahumeelsed olla.

ÜLENURME GÜMNAASIUMI ÕPILASESINDUS 2008/2009. õ-a

Õpilasesinduse esimees Märt Leimann 10.b

Õpilasesinduse aseesimees

Janneli Punnisson 10.c

Liikmed:

Kätty Kupri 10.a

Laura Luik 10.a

Helen Prants 10.b

Gäthlin Pöldver 11.a

Helen Rebane 11.a

Timo Hipponen 11.b

Kristjan Käkki 11.b

Maiken Noor 12.a

Raine Toss 12.a

Kätlin Gapontšuk 12.b

Birgit Laan 12.b

Liis Park 12.b

Made Masik 12.c

Madli Rähn 12.c

ÜLENURME GÜMNAASIUMI ÕPILASAKTIIV 2008/2009. Õ-A

Kaspar Leppik 6.a

Henri Maalmann 6.a

Krista Müil 6.b

Jürgen Kukk 6.b

Kristel Altsaar 7.a

Jonna Sild 7.a

Mikk Otsar 7.a

Mari-Liis Uri 7.b

Henri Roosiorg 7.b

Rene Tammeorg 8.a

Mariliis Uiho 8.b

Sander Kulu 8.b

Kadi Grossthal 9.a

Erki Rand 9.a

Karl Kukk 9.b

Martin Kõks 9.b

MEMME

POOLE TEEL

- Soe õhk paiskub näkku,
- kaminast, kus tuleleek.
- Memm toas tõmbab tikku,
- süütab küünla kuuse ees.
-
- Väljas samal ajal tuiskab,
- tammeoksad õõtsuvad.
- Jõuluvana nina nuuskab,
- memme poole teel on ta.
-
- Lõpuks läbi lumesaju,
- memme majas jõulutaat.
- Memm nüüd kinkidesse vajub,
- rõõmupisar silmis ka.

HENRI MAALMANN,
6.a klass

TEATER!?

Ülenurme Gümnaasiumi 10. klass käis novembrikuus koos Tartu Forseliuse Gümnaasiumi 11. klassiga Viljandi teatris Ugala vaatamas etendust Lev Tolstoi romaani "Anna Karenina" põhjal. "Anna Karenina" on ka üheteistkümnenda klassi kohustuslik kirjandus, seega käisid ka Ülenurme Gümnaasiumi üheteistkümnenda klassi õpilased detsembrikuu algul sama etendust vaatamas.

Teatrisse jõudes istuti enne etendust veel kohvikus, kus söödi, joodi. Etendus oli kolmes vaatuses ning seetõttu kestis ka kaua. Tagasiteel Tartusse olid õpilased päris väsinud.

Millised olid elamused, muljed? Kui jätta kõrvale kõvad toolid, moderne lavakujundus oma liikuvate klaasseintega (mis mõnele vaatajale just meeldis arvamusel on ikka erinevad) ja muud väikesed ebamugavused, siis tundus, et õpilastele

teatritükk meeldis. Tüdrukud kiitsid Priit Võigemasti näitlejatööd A. Vronskina ja poistele meeldis Triinu Meriste mängitud Anna. Mõningased ebaselged kohad tulid sellest, et raamatu lugemiseni 10. klass veel ei olnud jõudnud. Seepärast jäi arusaamatuks näidendi kurb-traagiline lõpp.

Järgmisel päeval kirjutasid õpilased veel koolis ka oma mõtteid ja kokkuvõtteid "Anna Kareninast". Tegelikult on siiski hea, et teatrid kirjandusklassikat lavastada võtavad, see aitab tekitada raamatutest mitmemõõtmelise ettekujutuse ja võimaldab paremini süveneda teose probleemidesse. Ühist teatriskäiku korratakse kindlasti!

KADRI PUNGAR,
10.b klass



LAHING AU KOJAS

1. osa

Me olime jõudnud orkide külla, mis kandis nime Au Koda. Au Koda on orkide viimane ala Põrgutule poolsaarel ja seda kaitsevad paljud vaprad sõdalased. Me saime teada, et viimane suur rünnak toimus 2 aastat tagasi, kuid maakuulajad olid teada saanud, et Leegion kogub uut armeed, mis on suurim armee, mida keegi oma elus üldse näinud on. Arvatakse, et see armee toob Au Kojale lõpu.

„Kes on selle koha liider?“ küsisin mina. „Nazgrel, ta on kindluses,“ vastas keegi.

„Mis on sinu nimi?“ küsisin mina kohe temalt. „Mina olen vahiülem Cragtar,“ ütles ta ja andis au. Mina andsin au vastu. „Juhata meid palun Nazgrel juurde. Mul on vaja temaga rääkida.“ Kohe pööras ta ümber ja hakkas minema ja me järgnesime talle.

„Ülemkindral Nazgrel, sinuga tahetakse rääkida,“ teatas Cragtar kohe, kui me olime kindlusesse sisenenud. Üks suur ork tuli meie juurde ja andis Cragtarile au. „Kes need on, kes minuga rääkida tahavad? Jälle mõni palganõudja?“ oli esimene, mida Nazgrel küsis. „Ei, need on kaks rändajat. Olevat Sinise Taeva maalt tulnud,“ vastas Cragtar. „Olgu, lähme sinnapoole.“

Jõudsime ruumi, mille keskel oli üks suur maakaart, mille ümber mitmed isikud sõjaplaane arutasid. Nazgrel pööras ümber ja küsis minult: „Mis on teil nii tähtsat, et mind segate?“ „Me tahame teid aidata, me tulime pakkuma ennast tulevases sõjas osalema teie poolel,“ vastasin mina enesekindlalt. Nazgrel ütles mõttikult: „Te oskate hästi võidelda?“ „Jah,“ sai ta vastuseks. „Olgu, ma näen, et te ei valeta. Lähme ja arutleme siis selle üle.“

See päev oligi kätte jõudnud. Me nägime silmapiiril hiigelsuurt armeed, kes marssis meie poole. Nazgrelil hääli kajast valjult üle meie armee: „On kätte jõudnud päev, mil me näitame Leegionile, millest me tehtud oleme. See ei ole võitlus ainult Au Kojas kaitseks. See ei ole võitlus Hordi eest. See on võitlus kogu maailma eest. Kas olete valmis mulle järgnema legendi? Kas olete?“ Kõik hõiskasid nõusolevalt. „SIIS JÄRGNEGE MULLE!“ Ja sõtta siis kõik jooksidki. Kahe armee kokkupõrge

oli kiire ja tugev. Paljud said surma mõlemal poolel kohe, kui nad kohtusid.

Prokthar võitles mitmega korraga ja mina olin neist eemal, lastes nooli nii palju ja nii kiiresti, kui oli võimalik. Sellesarnast võitlust pole kunagi olnud. See oli suurim.

Me olime võidelnud juba tunde, kui Leegioni armee sai endale lisa. Neile tuli abivägi. „Ärge andke alla! Võideldge edasi, me suudame selle lahingu võita!“ hõikas Nazgrel. Siis sai Prokthar tabamuse mitmelt noolelt, kuid temaga ei juhtunud midagi. Ma ohkasin: „Oh, hea, et tal on turvis seljas.“

Ma sain noole rindu, siis veel mitu noolt ja lõpuks langesin. Vaatasin taeva poole ja mõtlesin: „Kas see ongi lõpp? Kas minu elu lõpebki siin ja nüüd? Ma ei taha surra, kuid ma võitlesin vapralt ja suren nüüd suures sõjas täpselt nii, nagu ma alati unistasin - surra lahingväljal. Siis nägin Prokthari enda poole kummardumas: „Kõik korras? Pea vastu. Ma palun sind. Pea vastu... Minu pärast.“ „Ma ei suuda, ma muutun aina nõrgemaks. Siin saabubki minu lõpp. Minu unistus on täitunud, kuigi ma lootsin, et see täitub alles siis, kui ma juba vana olen,“ ütlesin mina vastuseks. „Ei, ma vajan sind. Sa ei tohi lahkuda. Ma armastan Sind.“ Prokthari silmadesse ilmusid pisarad. „Ma luban, et me võidame selle lahingu. Ma tapan nad kõik sinu pärast. Sinu auks. Sind ei unustata, vibukütt Magatha. Ma luban seda.“ Sooba tuli ka meie juurde. Mul polnud kerge rääkida, kuid ma püüdsin: „Sooba, ma andsin... endast parima, et sinu... eest hästi hoolitseda, ku-kuid nüüd on kõigel lõpp. Hoolitse Prokthari eest hästi. Ma-ma lahkun peagi ja palun lõpetage see sõda võidukalt. Lubage mulle seda...“ Ma olin liialt nõrk, et edasi rääkida.

Kogu maailm segunes ja muutus häguseks. Viimane, mida ma nägin, olid Prokthar ja Sooba minu kohal kõrgumas. Kogu maailm muutus mustaks. Ma olin surnud.

(Järgneb)

ANDREAS MARFELDT KÕRE, 10.a klass

„MUSTA PORI NÄKKU“

Raamatuarvustus

*Tõlla ees meil tormab neli tori tätku,
tagumiku alt meil läbi lendab maa.
Kabjad löövad meile musta pori näkku,
aga tee ei lõpe, otsa sõit ei saa.*

Mihkel Raud ütleb kõik otse näkku ära. Ta ei keeruta ega peenutse. Mõnesajaleheküljeline biograafiline teos „Musta pori näkku“ on täis vulgaarsust, toorest tänavaslängi ja -elu, mis vaneimatele inimestele tundub labane, aga noor lugeja võib leida sealt nii mõndagi õpetlikku, mida panna kõrvale tahaks, raamat ei ole järele tegemiseks, vaid mõtlemiseks. Eakamatele inimestele leidub sealt kindlasti vanadest aegadest seiku, mida nad ei soovi meenutada. Leidub ka tegevust, mis paneb lugeja päris kindlasti kahtlaselt muigama. Korduvat end tsüklilis ja mälukas leidev noor Raud on ise nentunud, et tehtut ta peaaegu ei kahetse. Samas ta ei soovi, et keegi teine seda kõike nii jõledat läbi peaks elama.

Humoorikas ja võrtsikas raamat vestab meile pikemalt vana rokipeeru elust enesest. Halvast ja heast. Jubedast ja veel jubedamast. Rövedast ja veelgi rövedamast. Okseloik ning pohmell pärast eilset oli mingil määral juba tavaline asi ta elus. Mihkel jumaldas joomist ja kuulas fantaseerivaid jutte, mida Raua isa kutsus *mustalt panemiseks*.

1990. aasta 2. augustist pole Mihkel Raud joonud tilkagi alkoholi. Ning aina askeldavad need kuradima sipelgad...

SIIM PARISOO,
9.a klass

APPI, KALORID?

Eelmises kööginurgas rääkisime tervislikust toitumisest ja rohelisest. Kuna pühad on tulekul ja suuremad söömingud pere seltsis ees, siis vilistame kaloritele ja räägime jõulutoidust.

Inimkonna algusest saati on liha üks toidul valmistamise tähtsaid komponente. Läbi ajaloo on inimesed jahitud loomi, söönud nende liha ja elundeid, neid ohverdanud jne. Liha on küll rasvane, kuid see-eest on sellel väga kõrge energeetiline väärtus. Lihast saame palju eluks vajalikke toitaineid, nagu näiteks loomseid valke, vitamiine, mineraalaineid. Eestlaste toidulaual on kõige armastatum sealiha ja muutub aina olulisemaks, sest kulinaaria pidevalt areneb ja toob inimestele rohkem võimalusi liha valmistamiseks. Ka poes on lihavalik lai ja see inspireerib inimesi proovima uusi retsepte ja maitseelamusi.

Jõulupraad on pühade ajal laua krooniks, sellest alustamegi. Et praad hästi õnnestuks, on esmatähtis kvaliteetne tooraine. Kuidas seda leida? Lähed turule, kõik kiidavad oma kaupa

taevani. Paar näpunäidet liha valimiseks! Valige selline peene tekstuuriga liha, katsudes peaks see olema tugev ja sile. Ärge ostke lõtva ja kahvatut liha, sest see on märk sellest, et liha pole kuigi värsket. Mida vanem on loom, seda arenenum on sidekude ja see teeb liha vintskeks. Vana looma liha on alati tumedam kui noore looma oma. Kindlasti arvestage liha ostmisel ka seda, mis viisil te kavatsete seda valmistada. Kui on plaanis näiteks liha kaua hautada või keeta, pole ju mõtet kulutada raha kõige pehmemale tükile. Mina käin liha alati ostmas turul ja valin seda just välimuse järgi. Veiseliha peaks olema erepunane ja läikiv, sealiha peaks olema roosakas, lambaliha tumedam ja talleliha heleroosa.

Sealihapraega sobib oivaliselt hapukapsas, mis on täielik C-vitamiini pomm. Nagu nimigi ütleb, on see hapendatud kapsas. Selleks kapsas peenestatakse ja maitsestatakse ja jäetakse pressi alla hapnema. Hapukapsas on traditsiooniliseks toiduks lisaks Eestile ka Poolas ja Saksa-

maal. Jõulude ajal on traditsiooniliseks toiduks ka verivorst, mis on kindlasti kõigile tuntud Eesti toit. Verivorst koosneb peamiselt seaverest ja odra-kruubist, mis maitsestatakse ja seejärel pressitakse seasoolde, edasi neid keedetakse ja pärast seda on vorstid kõlblikud ahju panemiseks. Kõige maitavam on verivorst koos pohlamoosiga, mis paneb oma hapukusega maitseid balanssi.

Tehke ise ka piparkooke! Kui glasuuri ei taha poest osta, siis segage 1 munavalge 4 dl tuhksuhkruga ja ongi valmis. Üle jäänud piparkoogid saab edukalt mõne koogipõhja tarbeks ära kasutada.

Paar jõulupraadi naha vahel tuleb ainult kasuks, pole vähemalt külm. Nii et laske jõulutoidul hea maitsta ja ärge muretsege liigsete kalorite pärast.

Kõike head ja rahulikku jõule!

ALLAN JÜRGENS,
9.a klass

ÜLENURME GÜMNAASIUMI PARIMAD SPORTLASED 2008

Iga aasta lõpus valitakse Ülenurme Gümnaasiumi parimad sportlased, tingimuseks on, et nominendid peavad olema õppinud vähemalt ühe õppeaasta Ülenurme Gümnaasiumis.

Gümnaasiumi parimad noormehed:

Oliver Venno – 19-a, 12.c klass, mängib võrkpalli Tartu esindusklubis „Pere Leib” ja suvel 2008 krooniti U-20 vanuste noormeeste maailmameistriks rannavõrkpallis;

Rasmus Haugasmägi – 15-a, 9.a klass, vee-motosport, JT 250 juunioride klassis Euroopa meister;

Meigo Tammsaar – 18-a, 12.c klass, kergejõustik, Eesti juunioride meister ja karikavõitja kettaheites;

Heiki Möll – 18-a, 12.c klass, suusatamine, ETV Hansapanga III etapist 3. koht, üldkokkuvõttes 6. koht;

Kaspar Paur – 7.b klass, 1995.a Eesti koondise liige jalgpallis.

Gümnaasiumi parimad neid:

Heili Anni – 16-a, 10.b klass, kergejõustik, EKSL-i meistrivõistlustel kergejõustikus 2. koht kaugushüppes, EMV teatejooksus 5. koht, mitmekordne maakonna meister kergejõustikus;

Maarja Kohu – 11.b klass, korvpall, EKSL rahvaliiga korvpall 2. koht;

Gretlin Isoborn Raud – 12-a., 6.b klass, kergejõustik, TV-10 Olümpiastarti 3. koht 600 m jooksus, mitmekordne maakonna meister.

Aasta sportlase nominendid algkooli osas:

Karl Erik Zeiger 1.b klass, jalgpall; **Jürgen Sven Rahuoja** 3.b klass Erkmaa Korvpallikool; **Kärt Jodche** 3.b klass, iluuisutamine; **Hardi Roosior** 3.b klass, motokross; **Kristjan Tamm** 4.a klass, sulgpall ja tennis; **Karlo Korss** 4.a klass jalgpall; **Aile Einola** 4.a klass, iluuisutamine; **Sten Trahv** 5.a klass, võrkpall; **Madis Vengerfeldt** 5.b klass, võrkpall; **Edwin Kurg** 5.b klass, jalgpall.

2008. aasta ÜG parimad sportlased:

Oliver Venno – rannavõrkpall

Heili Anni – kergejõustik

TOOMAS KIVEND
Ülenurme Gümnaasiumi
direktori asetäitja sporditöö alal

Ülenurme koolilehe
toimetab
Piret Rannast.

JÕULUOOTUS

- *On ära tüüdanud mind vihm ja pori.*
- *Miks küll see taevataat oma kotis ei sori?*
- *Kas tõesti segi on ajanud ta aastaajad, miks muidu kogu aeg vihma sajab?*
- *Peaks talvel ju olema palju lund ja termomeeter peaks näitama vähem kui 0.*
- *Seal taevast vist tõesti midagi sassi on läinud, sest vanemad inimesed pole sellist talve ammu näinud.*
- *No kuidas aimab jõuluvana selle ära, kui kuskil pole näha lume sillerdust ja sära,*
- *et aeg on tulla kingitusi jagama ja lastega veidi pragama.*
- *Ma arvan, et jõuluvanal on seinal kalender suur, kus tal punaselt on märgitud detsembrikuu.*
- *On päkapikud poris ringi kahlanud ja palju infot välja tuhanud.*
- *Kui kätte jõuab õige aeg ja tund, ma loodan, taevast alla sajab lund.*
- *On kõigil sellest väga rõõmus meel ja kindlalt on ka jõuluvana teel.*

KERMO KULBERG,
7.a klass